

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

De sermone infructuoso. tit. 273

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

Tertiò, cogitent ergo Doctores, nè ampliori vindi-
 ctæ se submittant, si plurimis perditionis occasione
 præstiterint. Nam & ipse Salomon, dum esset mul-
 ta sapientiæ & tamen transgressionem incurreret. 3.
 Reg. 11. totius Israelitici regni dispersionem solo suo
 peccato præstitit. Nam quibus committuntur mul-
 ta, maiora perdunt, si non recte dispensauerint recto-
 ris sui munera, quæ perceperunt. Cui enim plus com-
 mittitur, plus ab eo exigitur, & seruus, qui volunta-
 tem Domini intelligit, & nõ facit, arctioribus flagel-
 lis subiacebit, Luc. 12. & sanguis damnatarum ouium
 ab eo exigitur, Ezech. 3.

Quartò, illud autem sequitur, vbi sine opere so-
 nant verba concionatoris, talis doctrina quoque e-
 rit sine charitate, & sic erit sapientia sine charitate do-
 ctinæ, quam rejicit Apostolus, 1. Corin. 13 si habuero
 omnem scientiam, non autem charitatem: scientia
 enim inflat, charitas autem ædificat. Idè inquit Ger-
 son: ego libera voce profiteor, doctrinas illas ceteris
 omnibus preferendas esse, quæ de propiori ædificant
 charitatem. Qui ergò sic docet vt inuidiam excitet, &
 non vt charitatem plantet, sicut est omnis hæretico-
 rum doctrina, ille grauissimè peccat, & se & auditores
 ad damnationem ducit. Idè 1. Cor. 8. dicit Apostolus:
 si quis existimat se aliqd scire, s. sine charitate, non-
 dum cognouit, quemadmodum eum oporteat scire:
 vbi distinguit inter scientiam cum charitate, & eam
 quæ est sine charitate, vna ædificat, altera destruit: v-
 na gaudet impugnare, altera cõcordare, Idè inquit
 Apostolus Tit. 2. Tu loquere quæ sanam decent do-
 ctinam & cæt. Docet iam dies, qua forma doctrina
 Euangelica ad discordiam seminatur & cæt.

DE SERMONE IN-
 fructuoso.

TITVLVS CCLXXIII.

Apostolus

Apostolus 1. Cor. 2. inquit: Nihil me no-
ui scire inter vos, nisi Iesum Christum,
& hunc crucifixum: & sermo meus &
prædicatio mea non erat in persuasori-
js humanæ sapientiæ verbis, sed in osten-
sione Spiritus ac potentiæ; vt fides vestra sit non in
sapientia hominum, sed in potentia Dei &c. & 1. Cor.
13. Hoc est Euangelium meum, quoniã Christus mor-
tuus est pro peccatis nostris secundum scripturam
&c. Roman. 1. Non erubescio Euangelium. Et si hoc
sit Iudæis scandalum & gentibus stultitia. sic in sim-
plicitate cordis & sermonis Apostoli verbũ Dei pro-
posuerunt auditoribus.

Secundò, Gerson ait, deserendę sunt quęstiones a-
cutę, subtiles: Quid arista acutius? quid aranearũ re-
la subtilius? distinctiones, formalitates &c. hæc red-
dunt sermonẽ in fructuosum, destruunt, suspendunt,
nõ edificant, plus p̄derunt populo simplicia, articuli
fidei, p̄cepta Dei, oratio Dominica, fructus Spiritus,
Gal. 5. Fides, spes, charitas, timor, m̄asuetudo, &c. cor-
rigere vitia, luxuriã, superbiam, opera carnis, 1. Cor.
6. Eph. 5. Gal. 5. Non Philosophus, nec Rhetor saluat,
sed Christus, nõ spinosa Dialectica, sed cordis chari-
tas cum conscientia bona, &c. Idẽ 1. ad Tim. 1. Pau-
lus iubet abstinere à fabulis & genealogijs, & deu-
tare prophanas vocum nouitates, 1. Timor. 6.

Subindẽ modus prædicationis per homilias, sicut
olim patres veteres docuerunt, efficacior est ad fidei
roborem stabiliẽdum ad virtutumq; nutrimentũ accom-
modatior. Melius foret, si pauci essent prædicatores
ad populum, qui essent docti sine affectionib. qui cũ
modestia corripere resistentes veritati, 2. Tim. 2. &
docerent cum fructu auditores. Nã sic verbum Dei a-
uidius audiretur, & in populo solidior ædificatio ex-
citaretur. Rursus expediret, vt prohiberentur vulga-
res translationes sacrõrum Bibliõrum. Nã ex hac radi-
ce cres.

et crescunt quotidie errores, sicut factum est cum Be-
gardis & alijs: nam ibi fit contemptus Ecclesiastici or-
dinis, non datur plena fides Doctoribus predicantibus
verbum Dei, & inde fit, ut quisque sibi ipse iudex & do-
ctus in literis sacris vult videri. Sic praedixit Apost. tu-
rum 2. Timot. vlt. Veniet tempus, quo ad sua desi-
deria coaceruabunt sibi magistros, &c.

Tertio, illa multiplicatio concionum quotidie pa-
rum efficit fructus, ut de illis, qui nimis saepe, subin-
de & varia fercula vno prandio deuorant: & planta,
que sepius, quam necesse est, irrigatur, aut de illis, qui
saepius quam opus sit, alios mori vident, adeo ut non
curent propter consuetudinem, &c. Ideo fit ut colo-
ni & simplices plerumque tenacius retineant simplici-
ter audita, quam illi, qui quotidianis sermonibus sa-
turi sunt, & iuxta illud 2. ad Tim. 3. semper discentes,
& nunquam ad veritatem peruenientes. Ideo in Ita-
lia tamen in quadagesima, Aduentu &c. fiunt sermo-
nes. Timendum tamen est, quod negligentia conciona-
torum plures scandalizentur, quam emendentur.
At quid dicet illis Christus Matt. 7. quando dicent:
Domine, in nomine tuo prophetauimus, virtutes,
id est, miracula fecimus, daemones eiecimus, &c. in-
quier: Discedite a me operarij iniquitatis, &c. Non
omnis qui dicit mihi Domine Domine, introibit in
regnum &c.

DE SANNA DOCTRINA.

TITVLVS CCLXXIII.

Postolus ad Tit. 1. iubet talem ordinari
Episcopum, qui potens sit exhortari
in sana doctrina. & 2. Tim. vlt. dicit: Ve-
niet tempus, cum sanam doctrinam non
sustinebunt, &c. Sana igitur doctrina
est, quae non est infirma, id est, reprehensibilis, sed sic fir-
ma & sana, quam etiam inimicus non potest arguere

aut cor.